

Odpovědnost za vady

Je-li společník, jenž je podnikající právnickou osobou, jediným společníkem společnosti s ručením omezeným, je většinovým společníkem a ovládající osobou podle § 66a odst. 3 písm. a) obch. zák., ledaže se jedná o situaci dle § 66a odst. 3 písm. b) obch. zák. Společnost je osobou ovládanou. V takové situaci se uplatní domněnka, že společník a společnost tvoří koncern, jsou podrobeni jednotnému řízení, společník je osobou řídící a společnost osobou řízenou. Jednotné řízení předpokládá koordinaci mezi řídící a řízenou osobou. Koordinace se může týkat všech nebo jen některých oblastí, jimiž se řídící či řízená osoba zabývá, a může být různé povahy, od vytýčení cíle, k němuž je zaměřena koordinovaná činnost, až po kooperaci v jednotlivých obchodních případech. Byť v souvislosti s koordinovaným postupem lze očekávat přenos informací mezi řídící a řízenou osobou, není s jednotným řízením nutně spojen přenos všech informací, jimiž disponuje řídící či řízená osoba. Zásadně je na místě očekávat přenos těch informací, které jsou významné z hlediska konkrétní povahy jednotného řízení uplatňovaného v koncernu. Nebylo-li zjištěno, že informace o vadě zboží je informací, která by měla být v rámci koncernu sdílena, není skutečnost, že společník je společníkem jediným, okolností, pro niž by bylo v rozporu s principy spravedlnosti, aby vědomost společníka o vadě zboží nebyla přičitatelná společnosti.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky č.j. 33 Cdo 652/2026-848 ze dne 27.5.2026)

Nejvyšší soud rozhodl ve věci žalobkyně Brněnské izolace, spol. s r. o., se sídlem B., zastoupené JUDr. T.D., advokátkou se sídlem P., proti žalované SOPREMA CZ s. r. o., se sídlem P., zastoupené JUDr. P.N., LL.M., advokátkou se sídlem P., o 1 601 739,50 Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 20 C 68/2019, o dovolání žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 7. 2025, č. j. 20 Co 158/2025-799, tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10. 7. 2025, č. j. 20 Co 158/2025-799, a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 5. 11. 2024, č. j. 20 C 68/2019-722, ve výroku I, III, IV a V, a usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17. 12. 2024, č. j. 20 C 68/2019-735, se ruší a věc se vrací Obvodnímu soudu pro Prahu 5 k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

1. Žalobkyně se po žalované domáhala (po částečném zpětvzetí žaloby a částečném zastavení řízení usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 7. 1. 2020, č. j. 20 C 68/2019-44) zaplacení celkem 1 601 739,50 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z částky 353 831,40 Kč od 8. 11. 2018 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 1 247 908,10 Kč od 5. 2. 2019 do zaplacení. Částku 353 831,40 Kč požadovala jako slevu z kupní ceny za žalovanou dodanou svrchní krytinu střešního pláště z hydroizolační PVC fólie Vinitex MP 1,5 (dále též „fólie Vinitex“) a částku 1 247 908,10 Kč jako náhradu škody vzniklé vynaložením nákladů na opravu střechy.

2. Obvodní soud pro Prahu 5 (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 5. 11. 2024, č. j. 20 C 68/2019-722, uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni 235 888 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9

% ročně z této částky od 8. 11. 2018 do zaplacení a 1 148 092,10 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z této částky od 5. 2. 2019 do zaplacení (výrok I), žalobu co do částky 117 943,40 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z této částky od 8. 11. 2018 do zaplacení a co do částky 99 816 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z této částky od 5. 2. 2019 do zaplacení zamítl (výrok II), uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 565 059 Kč (výrok III), rozhodl, že žalobkyně je povinna zaplatit státu náhradu nákladů řízení ve výši, jež bude určena samostatným usnesením (výrok IV), a rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit státu náhradu nákladů řízení ve výši, jež bude určena samostatným usnesením (výrok V). Usnesením ze dne 17. 12. 2024, č. j. 20 C 68/2019-735, soud prvního stupně rozhodl, že žalobkyně je povinna zaplatit státu náhradu nákladů řízení ve výši 6 011 Kč a žalovaná ve výši 36 922 Kč.

3. Vyšel ze zjištění, že žalobkyně odebrala od žalované celkem 5 491,2 m² fólie Vinitex, která byla instalována na střeše haly Gong v Ostravě dle smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobkyní a objednatelkou GEMO OLOMOUC, spol. s r. o. zahrnující též dodávku fólií. Po zhruba 6,5 letech užívání, v době trvání záruky poskytnuté žalobkyní dle smlouvy o dílo, začalo do objektu zatékat z důvodu stovek prasklin ve fólii Vinitex, ke kterým došlo v důsledku úbytku změkčovadel a tloušťky fólie Vinitex (výrobních vad). Žalobkyně vadu díla odstranila překrytím celé střechy novou fólií Fatrafol. Žalovaná odmítla, že by protečení bylo způsobeno vadou jí dodané fólie Vinitex, a odmítla dodat novou bezvadnou fólii. Žalobkyně proto provedla opravu střechy (včetně zajištění nových fólií Fatrafol) na své náklady a žádala po žalované slevu ve výši 100 % z kupní ceny fólie Vinitex a náhradu škody spočívající ve vynaložení nákladů (nezahrnujících nové fólie Fatrafol) na opravu díla, včetně nákladů na znalecké posudky vypracované ke zjištění příčiny protékání. Na základě znaleckých posudků Ing. Antonína Paryse a Ing. Marka Novotného, Ph.D., a revizního znaleckého posudku Vysokého učení technického v Brně (dále jen „VÚT“) vyvracejících závěry žalované předložených odborných vyjádření, vzal za prokázané, že k rozsáhlým prasklinám na střeše došlo v důsledku materiálové degradace použité fólie Vinitex, která způsobila ztrátu podstatných technických vlastností a zkrácení životnosti hydroizolačního materiálu a v souvislosti s níž došlo k degradaci UV stabilizované vrstvy, zrychlené evaporaci změkčovadel, zvýšenému obsahu plniv v materiálu a vysokému úbytku tloušťky folie. Doba 6 až 7 let, v níž došlo k degradaci fólie Vinitex, byla nestandardně krátkou, neboť životnost fólie měla činit alespoň 15 až 20 let. Ze závěrů revizního znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavem Vysokou školou technickou a ekonomickou v Českých Budějovicích (dále jen „VŠTE“) soud prvního stupně nevycházel pro jejich vnitřní rozpornost, která nebyla odstraněna ani výpovědí zpracovatele posudku. Námitku žalované, že práva z vadného plnění byla uplatněna po uplynutí dvouleté lhůty podle § 428 odst. 1 písm. c) zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obch. zák.“), která skončila nejpozději 21. 11. 2013, neshledal soud prvního stupně důvodnou. Na základě výpovědi svědků měl za prokázané, že i veřejnost o potížích s fólií Vinitex spočívajících v obtížném zpracovávání, předčasné degradaci a objevování prasklin věděla už od roku 2010, ačkoliv reklamace se objevily až od roku 2014, a dovedl, že výrobce disponující profesionální laboratoří o nich, jakož i o kratší než obvyklé době životnosti fólie, musel vědět již dříve. V této souvislosti z výpovědi znalce Ing. Marka Novotného, Ph.D., zjistil, že výrobce fólie Vinitex má velmi dobrou laboratoř ve Štrasburku, každý výrobce provádí zkoušky životnosti a musí vědět, že fólie má kratší dobu životnosti než obvyklou. Výrobce fólie Vinitex je a byl v roce 2011 jediným společníkem žalované a stejné informace proto musela mít i žalovaná. Soud prvního stupně uzavřel, že žalovaná odpovídá za vadné plnění podle § 425 obch. zák. a žalobkyně má právo na slevu z kupní ceny podle § 439 odst. 1 obch. zák. ve výši 235 888 Kč s příslušenstvím odpovídající 2/3 kupní ceny. V této části žalobě vyhověl a žalobu co do částky 117 943,40 Kč s příslušenstvím zamítl. S odkazem na § 436 odst. 4 obch. zák. shledal soud prvního stupně příčinnou souvislost mezi vznikem žalobkyní tvrzené škody a porušením povinnosti žalované dodat bezvadné plnění. Za prokázané měl vynaložení nákladů ve výši 1 148 092,10 Kč, proto žalobě vyhověl pouze co do této částky s příslušenstvím a žalobu co do částky 99 816 Kč s příslušenstvím zamítl.

4. Městský soud v Praze (dále jen „odvolací soud“) rozsudkem ze dne 10. 7. 2025, č. j. 20 Co 158/2025-799, rozsudek soudu prvního stupně ve spojení s usnesením ze dne 17. 12. 2024, č. j. 20 C 68/2019-735, potvrdil a uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů odvolacího řízení.

5. Skutkové i právní závěry soudu prvního stupně shledal správnými a odvolací námitky žalované neopodstatněnými, zejména nepřisvědčil námitkám vztahujícím se ke znaleckému zkoumání fólie Vinitex a vědomosti žalované o vadě fólie.

6. Ve shodě se soudem prvního stupně uzavřel, že u žalovanou dodané fólie Vinitex byly zjištěny závažné materiálové degradační procesy vyvolané zejména zvýšeným obsahem plniv, které způsobily ztrátu technických vlastností a neúměrné zkrácení životnosti hydroizolačního materiálu tak, že nebyl schopný odolávat mimořádnému namáhání, a tato skutečnost byla hlavní příčinou masivního poškození fólie. K tomu došlo i v místech chráněných, jež tak nemohla být poškozena žalovanou prosazovanou mimořádnou povětrnostní událostí. Závěry žalovanou předložených oponentních odborných vyjádření byly v řízení vyvráceny zejména žalobkyní předloženým revizním posudkem VÚT. Z revizního posudku VŠTE nebylo možné vycházet pro rozpornost jeho závěrů, které nebyly odstraněny ani výsledkem zpracovatele posudku Ing. Pavla Huška. Výslech konzultanta (Technický a zkušební ústav stavební Praha s. p. – dále jen „TZÚS“), resp. jím pověřené osoby, by k odstranění rozporů vést nemohl, neboť za závěry znaleckého posudku je, bez ohledu na přibrání konzultanta, odpovědný pouze povolaný znalec, který posudek zpracoval. Nadto byl konzultant žádán pouze o vyjádření k možnosti provedení zkoumání vzorků fólie, přičemž vycházel z předložených posudků a odborných vyjádření, žádnou zkušební metodu však neprováděl a netestoval žádné vzorky, které již byly zkoumány ostatními znalci, není tedy zřejmé, k jaké relevantní skutečnosti by se mohl vyjadřovat. Závěry tří posudků (Ing. Antonína Paryse, Ing. Marka Novotného, Ph.D., VÚT) svými jednoznačnými a navzájem souladnými zjištěními prokazují uvedenou vadu žalovanou dodaného zboží.

7. Se soudem prvního stupně se ztotožnil i v tom, že fólie Vinitex neměla takovou jakost a provedení, aby se hodila k zamýšlenému obvyklému účelu, neboť její hydroizolační vlastnosti byly oproti obecnému očekávání životnosti takové folie (20-25 let) podstatně snižené, což se projevilo její degradací po cca 6,5 letech, jakož i v tom, že právo žalobkyně z této vady nebylo uplatněno opožděně, neboť podle slyšených svědků nedostatečná kvalita fólie byla v rozhodné době (v letech 2010-2011) odběratelům známa a musela být známa i jejímu výrobcí a žalované jako jeho dceřinné společnosti.

II. Dovolání a vyjádření k němu

8. Proti rozsudku odvolacího soudu podala žalovaná (dále též „dovatelka“) dovolání, jehož přípustnost spatřovala v tom, že napadený rozsudek závisí na vyřešení otázek hmotného a procesního práva, které jednak byly odvolacím soudem posouzeny v rozporu s ustálenou rozhodovací praxí odvolacího soudu, jednak nebyly dosud v rozhodovací praxi odvolacího soudu vyřešeny.

9. Dovatelka namítla, že odvolací soud se ztotožnil se soudem prvního stupně, který bez hlubšího zkoumání uzavřel, že dovatelka musela vědět o vadách fólie Vinitex již v době jejího dodání. Důvody odvolací soud shrnul tak, že z výpovědí svědků mělo vyplynout, že veřejnost věděla o potížích s fólií tohoto typu spočívajících v předčasné degradaci a prasklinách už od roku 2010 (ačkoliv reklamace se objevily až od roku 2014), výrobce disponující vlastní laboratoří musel o vadách fólie Vinitex, jakož i o kratší než obvyklé životnosti, vědět již dříve a výrobce fólie Vinitex byl v roce 2011 jediným společníkem dovatelky, stejné informace proto musela mít i dovatelka. Podle dovatelky

však v řízení nebyl předložen žádný konkrétní důkaz o tom, že by dovolatelka v době dodání fólie Vinitex skutečně věděla o existenci žalobkyní tvrzené vady. Samotná existence vad zjištěná zpětně (o několik let později) není prokazatelným důkazem vědomosti prodávajícího v době dodání. Svědci vypovídali až s odstupem let, z jejich výpovědi vyplynulo, že reklamace daného typu fólie se začaly objevovat až v roce 2014, a vypovídali o svých subjektivních zkušenostech s realizací jiných zakázek, nikoliv konkrétní zakázky, která je předmětem sporu. Ustanovení § 428 odst. 3 obch. zák. bylo aplikováno na základě pouhé domněnky, že dovolatelka musela vědět o tvrzených vadách, nikoliv na základě relevantních důkazů. Odvolací soud se při výkladu a aplikaci uvedeného ustanovení odchýlil od rozsudků Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 2013, sp. zn. 23 Cdo 2307/2012, ze dne 19. 4. 2016, sp. zn. 32 Cdo 2290/2014, a ze dne 15. 12. 2011, sp. zn. 23 Cdo 1855/2010.

10. I kdyby výrobce disponoval specializovanou laboratoří a laboratorními výsledky ohledně fólie Vinitex a její kvalitě (k čemuž v řízení nebyl předložen žádný důkaz), nelze dovozovat, že by výsledky testů z takové laboratoře měla dovolatelka mít automaticky k dispozici nebo že by o nich měla vědět. Pouhý fakt, že výrobce byl jediným společníkem dovolatelky, nepostačuje k závěru, že veškeré jeho poznatky lze bez dalšího přičítat i dovolatelce. V českém právní úpravě se neuplatňuje koncepce „jediné hospodářské jednotky“, tedy nelze obecně uvažovat o solidární odpovědnosti dceřiné a mateřské společnosti založené pouze na majetkovém nebo personálním propojení právnických osob, k čemuž dovolatelka odkázala na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2019, sp. zn. 32 Cdo 2214/2017.

11. Dovolatelka s odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2014, sp. zn. III. ÚS 1604/13, a ze dne 7. 5. 2025, sp. zn. III. ÚS 2645/24, má za to, že v posuzované věci je dán extrémní nesoulad mezi zjištěným skutkovým stavem a vyvozenými právními závěry, který zasahuje do jejího práva na spravedlivý proces, když na skutkové okolnosti nelze usuzovat z domněnek a dohadů.

12. Dále namítla, že v řízení před soudem prvního stupně byl zadán revizní znalecký posudek, k jehož vypracování byl ustanoven znalecký ústav VŠTE. Úkolem bylo posoudit stav fólie Vinitex, vyjádřit se k závěrům znalců Ing. Antonína Paryse, Ing. Marka Novotného, Ph.D., a doc. Mgr. Aleše Mráčka, Ph.D., autora odborného vyjádření předloženého v řízení dovolatelkou, vyjádřit se k metodám znalce Ing. Antonína Paryse pro zjištění vad fólie Vinitex, určit, zda se jedná o metody vhodné, a zodpovědět dotazy účastnic řízení. VŠTE si pro účely vypracování revizního znaleckého posudku přibrala jako konzultanta TZÚS. K reviznímu znaleckému posudku VŠTE, který podle dovolatelky obsahoval jí blíže popsane pro posuzovanou věc významné závěry, soud prvního stupně nakonec vůbec nepřihlédl. Při zpracování revizního znaleckého posudku velmi pravděpodobně došlo k zásadní chybě, resp. záměně v podkladech, z nichž revizní znalec, resp. jeho konzultant, vycházeli. Přestože dovolatelka trvala na výsledku TZÚS, soud prvního stupně jej nevyslechl, ač výslech mohl vyjasnit, zda při vypracování revizního znaleckého posudku bylo vycházeno ze správných, resp. kompletních, podkladů, což mohlo vést k objasnění soudem prvního stupně zjištěných rozporů v revizním znaleckém posudku, a ač většina odborných otázek v revizním znaleckém posudku byla zodpovězena na základě konzultace s TZÚS nebo přímo TZÚS. Aproboval-li odvolací soud postup soudu prvního stupně, který nevyjasnil, zda došlo k záměně podkladů, a, pro případ pozitivního závěru o záměně podkladů, neodstranil nedostatky revizního posudku prostřednictvím jeho přepracování či doplnění, a nevyslechl konzultanta, odchýlil se v otázce odstraňování vnitřních rozporů revizního znaleckého posudku od rozsudků Nejvyššího soudu ze dne 12. 5. 2010, sp. zn. 28 Cdo 4930/2009, ze dne 9. 2. 2011, sp. zn. 22 Cdo 1561/2010, a ze dne 6. 1. 2010, sp. zn. 30 Cdo 5359/2007, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 7. 2024, sp. zn. 21 Cdo 3816/2023, a nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 7. 2013, sp. zn. I. ÚS 4457/12. Otázku záměny podkladů dovolatelka označila za otázku v rozhodovací praxi Nejvyššího soudu neřešenou.

13. Nevyslechnutím konzultanta dle dovolatelky soud prvního stupně opomenul provést pro řízení relevantní důkaz, přičemž svůj postup ani neodůvodnil. Odvolací soud se tímto pochybením

nezabýval a zatížil řízení vadou, jež mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Došlo tak k zásahu do práva dovolatelky na spravedlivý proces. V tomto směru dovolatelka odkázala na nález Ústavního soudu ze dne 1. 11. 2017, sp. zn. I. ÚS 1135/17. Též namítla, že nebylo prokázáno, že by hydroizolační vlastnosti fólie Vinitex byly snižené, neboť nebyl proveden normovaný test voděodolnosti, a že ač v řízení předložila relevantní důkazy k prokázání výskytu a intenzity mimořádně silného krupobití v květnu 2018, soud prvního stupně ani soud odvolací k těmto nepřihlédly, aniž by takový postup odůvodnily.

14. Dovolatelka navrhl, aby dovolací soud rozsudek odvolacího soudu i soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

15. Žalobkyně se k dovolání nevyjádřila.

III. Přípustnost dovolání

16. Nejvyšší soud jako soud dovolací [§ 10a zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“)], po zjištění, že dovolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a řádně zastoupenou podle § 241 odst. 1 o. s. ř., posoudil, zda dovolání obsahuje zákonné obligatorní náležitosti dovolání a zda je přípustné.

17. Podle § 237 o. s. ř. není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

18. Podle § 239 o. s. ř. je přípustnost dovolání oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

19. Podle § 241a odst. 1 věty první o. s. ř. lze dovolání podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

20. Přípustnost dovolání nezakládá otázka odstraňování vnitřních rozporů revizního znaleckého posudku, neboť při jejím řešení se odvolací soud od rozhodovací praxe dovolacího soudu neodchýlí.

21. Ustálená rozhodovací praxe dovolacího soudu zastává názor, že soud nemůže přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů znalce, neboť k tomu soudci nemají odborné znalosti nebo je nemají v takové míře, aby mohli toto přezkoumání odpovědně učinit. To samozřejmě neznamená, že je soud vázán znaleckým posudkem a že jej musí bez dalšího převzít. Znalecký posudek je možné dát přezkoumat jiným znalcem, státním orgánem, vědeckým ústavem, vysokou školou nebo institucí specializovanou na znaleckou činnost (srov. § 127 odst. 2 a 3 o. s. ř.). Zákon nestanoví předpoklady pro nařízení vypracování revizního znaleckého posudku a ponechává je na úvaze soudu; vypracování revizního znaleckého posudku přichází do úvahy zejména tam, kde soud má pochybnosti o správnosti již vypracovaného znaleckého posudku. Vždy bude záležet na konkrétní situaci a na úvaze soudu, zda (zpravidla po slyšení ustanoveného znalce) bude mít pochybnosti za odstraněné (k tomu srov. například rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. 21 Cdo 4562/2010, ze dne 31. 8. 2012, sp. zn. 21 Cdo 2824/2011, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 12. 2020, sp. zn. 21 Cdo 1741/2020). Má-li soud při rozhodování k dispozici dva znalecké posudky s rozdílnými závěry o stejné otázce, musí je zhodnotit v tom smyslu, který z nich a z jakých důvodů vezme za podklad svého rozhodnutí a z jakých důvodů nevychází ze závěru druhého znaleckého posudku; pro tuto

úvahu je třeba vyslechnout oba znalce. Jestliže by ani takto nebylo možné odstranit rozpory v závěrech znaleckých posudků, je třeba dát tyto závěry přezkoumat jiným znalcem, vědeckým ústavem nebo jinou institucí (srov. rozsudek býv. Nejvyššího soudu SSR ze dne 15. 7. 1982, sp. zn. 4 Cz 13/82, uveřejněný pod č. [45/1984](#) Sb. rozh. obč., rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 10. 11. 2015, sp. zn. 21 Cdo 4543/2014, ze dne 30. 8. 2018, sp. zn. 22 Cdo 1651/2018, nebo ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. 22 Cdo 746/2019).

22. V posuzované věci soud prvního stupně, maje k dispozici účastnicemi předložené protichůdné znalecké posudky a odborná vyjádření, zadal vypracování revizního znaleckého posudku. Revizním znalcem ustanovil VŠTE. Revizním znalcem vypracovaný revizní znalecký posudek shledal vnitřně rozporným, přičemž tyto rozpory se nepodařilo odstranit ani výsledkem revizního znalce. Dále měl soud prvního stupně k dispozici žalobkyní předložený revizní znalecký posudek vypracovaný VÚT; VÚT coby revizního znalce rovněž vyslechl. Následně se přiklonil k závěrům revizního znaleckého posudku VÚT, který vzal za podklad svého rozhodnutí. Ze závěrů revizního znaleckého posudku VŠTE soud prvního stupně nevycházel, což odůvodnil jeho vnitřní rozporností, kterou se nepodařilo odstranit ani výsledkem VŠTE. Shledal-li odvolací soud postup soudu prvního stupně správným, nijak se shora uvedeným judikatorním závěrům dovolacího soudu nezpronevěřil.

23. Závěry odvolacího soudu nejsou rozpornými ani s dovolatelkou odkazovanými rozhodnutími. V rozsudku ze dne 12. 5. 2010, sp. zn. 28 Cdo 4930/2009, Nejvyšší soud posuzoval situaci, kdy odvolací soud nahradil závěry znaleckého posudku, o jehož věcné správnosti pochyboval, názorem vlastním. Taková situace v posuzované věci nenastala. Z obdobného důvodu není přílehlavým ani odkaz dovolatelky na jí citovanou pasáž usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 7. 2024, sp. zn. 21 Cdo 3816/2023. V posuzované věci nenastala ani situace řešená v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 9. 2. 2011, sp. zn. 22 Cdo 1561/2010, kdy odvolací soud, aniž vedl znalce k objasnění zásadních okolností pro splnění znaleckého úkolu formou relevantního doplnění znaleckého posudku, případně následně sjednal nápravu ustanovením jiného znalce ke zpracování nového znaleckého posudku, výši nároku určil postupem podle § 136 o. s. ř., ani situace řešená v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 6. 1. 2010, sp. zn. 30 Cdo 5359/2007, kdy se odvolací soud přiklonil k závěrům znaleckého posudku, aniž by vypořádal diskrepance mezi těmito závěry a ostatními důkazními prostředky. V souvislosti s posledně citovaným rozhodnutím dovolací soud uvádí, že závěry obsažené v revizním znaleckém posudku VŠTE, jež dovolatelka v dovolání označila za významné, soudy nepominuly (srov. body 67., 69. a 70. odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně ve vztahu k absenci tzv. „nulového vzorku“, k neexistenci technické normy stanovící životnost a vlastnosti hydroizolační fólie a k poškození fólie Vinitex silným krupobitím, a bod 9. odůvodnění rozsudku odvolacího soudu ve vztahu k certifikátu o shodě). Přílehlavým není ani odkaz dovolatelky na nálezy Ústavního soudu ze dne 24. 7. 2013, sp. zn. I. ÚS 4457/12, v němž Ústavní soud shledal převzetí závěrů znaleckého posudku kladoucích na obžalovanou značné nároky rozporným s principem presumpce neviny a zásadou in dubio pro reo.

24. Přípustnost dovolání nezakládá ani otázka záměny podkladů coby otázka v rozhodovací praxi Nejvyššího soudu neřešená. Z formulace otázky ani kontextu, v němž byla formulována, není seznatelné, jakou konkrétní právní otázku má dovolací soud vyřešit. Nadto dovolatelka otázku zakládá na předpokladu, že závěry revizního znaleckého posudku VŠTE se odvíjejí od nesprávných podkladů, resp. že by VŠTE své závěry revidovala, pokud by byla zjištěna záměna podkladů. Takové zjištění ovšem odvolací soud neučinil.

25. Oproti přesvědčení dovolatelky se odvolací soud při řešení otázky aplikace § 428 odst. 3 obč. zák. neodchýlil od rozsudku ze dne 24. 10. 2013, sp. zn. 23 Cdo 2307/2012, v němž Nejvyšší soud otázku aplikace tohoto ustanovení neřešil a dovolatelkou citovaná pasáž odůvodnění se vztahovala k dovolacím námitkám dovolatele v odkazované věci, nikoli závěrům přijatým Nejvyšším soudem.

26. Odvolací soud se neodchýlil ani od rozsudku ze dne 19. 4. 2016, sp. zn. 32 Cdo 2290/2014, v

němž Nejvyšší soud uvedl, že součástí posouzení, zda jsou splněny předpoklady, za nichž nemůže být právo kupujícího z vad zboží přiznáno v soudním řízení, musí být též vždy úvaha, zda vzhledem k tomu, co vyšlo v řízení najevo, nejsou tyto vady důsledkem skutečností, o kterých prodávající věděl nebo musel vědět v době dodání zboží, neboť právě takovou úvahu odvolací soud v posuzované věci učinil. Obdobně není rozsudek odvolacího soudu v rozporu s rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 15. 12. 2011, sp. zn. 23 Cdo 1855/2010.

27. Z dovolací argumentace je seznatelné, že dovolatelka předkládá dovolacímu soudu otázku, zda vědomost o vadách zboží ve smyslu § 428 odst. 3 obch. zák. lze prodávajícímu (společnosti s ručením omezeným) přičítat jen (již) proto, že vědomost o vadách má výrobce zboží, jenž je jediným společníkem prodávajícího. Při řešení této otázky se odvolací soud neodchýlil od rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2019, sp. zn. 32 Cdo 2214/2017, který řešil otázku odlišnou (zda lze soutěžně-právní koncepci „podniku“ jako jediné ekonomické jednotky, zakládající odpovědnost mateřské obchodní společnosti, jež je stoprocentním společníkem dceřiné společnosti, za protiprávní jednání této dceřiné společnosti, použít též v soukromoprávních závazkových vztazích, při posouzení nároků z porušení smluvních povinností), nýbrž se jedná o otázku, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla ve všech souvislostech vyřešena. Na této otázce rozhodnutí odvolacího soudu závisí, pročez pro řešení této otázky shledal dovolací soud dovolání přípustným.

IV. Důvodnost dovolání

28. Dovolání je důvodné.

29. Podle § 428 odst. 1 obch. zák. právo kupujícího z vad zboží nemůže být přiznáno v soudním řízení, jestliže kupující nepodaří zprávu prodávajícímu o vadách zboží bez zbytečného odkladu poté, kdy a) kupující vady zjistil, b) kupující při vynaložení odborné péče měl vady zjistit při prohlídce, kterou je povinen uskutečnit podle § 427 odst. 1 a 2, nebo c) vady mohly být zjištěny později při vynaložení odborné péče, nejpozději však do dvou let od doby dodání zboží, popřípadě od dojití zboží do místa určení stanoveného ve smlouvě. U vad, na něž se vztahuje záruka za jakost, platí místo této lhůty záruční doba.

30. Podle § 428 odst. 2 obch. zák. k účinkům stanoveným v odstavci 1 se přihlédne, jen jestliže prodávající namítne v soudním řízení, že kupující nesplnil včas svou povinnost oznámit vady zboží.

31. Podle § 428 odst. 3 obch. zák. účinky odstavců 1 a 2 nenastávají, jestliže vady zboží jsou důsledkem skutečností, o kterých prodávající věděl nebo musel vědět v době dodání zboží.

32. Podle § 66a odst. 1 obch. zák. společník, který má většinu hlasů plynoucích z účasti ve společnosti, je většinovým společníkem a společnost, ve které tuto většinu má, je společností s většinovým společníkem. Hlasy plynoucí z účasti společníka ve veřejné obchodní společnosti, komanditní společnosti a společnosti s ručením omezeným jsou hlasy spojené s jeho podílem ve společnosti. U akciové společnosti se počítají do hlasů plynoucích z účasti akcionáře ve společnosti hlasy příslušející k jeho akciím s hlasovacími právy bez ohledu na to, zda již byly tyto akcie vydány. Prioritní akcie, se kterými není spojeno hlasovací právo, se považují pro účely tohoto ustanovení za akcie bez hlasovacích práv i v případech, kdy podle zákona hlasovací právo dočasně nabývají. Do celkového počtu hlasů plynoucích z účasti ve společnosti se nezapočítávají hlasy z vlastních podílů nebo akcií v majetku společnosti nebo jí ovládané osoby ani z podílů nebo akcií, které drží určitá osoba svým jménem na účet společnosti nebo osoby ovládané společností.

33. Podle § 66a odst. 2 obch. zák. ovládající osobou je osoba, která fakticky nebo právně vykonává

přímo nebo nepřímo rozhodující vliv na řízení nebo provozování podniku jiné osoby (dále jen „ovládaná osoba“). Je-li ovládající osobou společnost, jde o společnost mateřskou a společnost jí ovládaná je společností dceřinou. Nepřímým vlivem se rozumí vliv vykonávaný prostřednictvím jiné osoby či jiných osob.

34. Podle § 66a odst. 3 obch. zák. ovládající osobou je vždy osoba, která a) je většinovým společníkem; to neplatí, jestliže je ovládající osoba určena podle ustanovení písmene b), b) disponuje většinou hlasovacích práv na základě dohody uzavřené s jiným společníkem nebo společníky, nebo c) může prosadit jmenování nebo volbu nebo odvolání většiny osob, které jsou statutárním orgánem nebo jeho členem, anebo většiny osob, které jsou členy dozorčího orgánu právnické osoby, jejímž je společníkem.

35. Podle § 66a odst. 7 obch. zák. jestliže jsou jedna nebo více osob podrobeny jednotnému řízení (dále jen „řízená osoba“) jinou osobou (dále jen „řídící osoba“), tvoří tyto osoby s řídící osobou koncern (holding) a jejich podniky včetně podniku řídící osoby jsou koncernovými podniky. Není-li prokázán opak, má se za to, že ovládající osoba a osoby jí ovládané tvoří koncern. Jednotnému řízení lze podrobit osoby i smlouvou (dále jen „ovládací smlouva“). Ovládací smlouvu lze uzavřít i ve vztazích mezi ovládající osobou a jí ovládanými osobami. Osoba, jež je řídící osobou na základě ovládací smlouvy, je vždy ovládající osobou; ustanovení odstavce 3 se v tomto případě nepoužije.

36. S ohledem na skutkové okolnosti je pro posouzení této otázky rozhodná právní úprava účinná do 31. 12. 2013, zejm. obchodního zákoníku (srov. § 3028 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů).

37. V poměrech právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 3. 4. 2019, sp. zn. 28 Cdo 3934/2018, objasnil, že rozhodovací praxe Nejvyššího soudu vychází z teze (na níž není třeba čehokoli měnit), že vědomost právnické osoby o určité (právně významné) skutečnosti se primárně odvíjí od vědomosti členů jejího statutárního orgánu [viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 2. 9. 2009, sp. zn. 29 Cdo 3526/2007, uveřejněný pod č. 82/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2013, sp. zn. 29 Cdo 3688/2011, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 11. 2017, sp. zn. 29 Cdo 4554/2015, uveřejněný pod č. 9/2019 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 9/2019“), nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2017, sp. zn. 28 Cdo 2026/2017]. Právnické osobě nicméně může být přičitatelná též vědomost jejích zástupců, případně (v závislosti na okolnostech případu) i jiných osob, jež v dané situaci právnickou osobu nezastupovaly, pakliže by s ohledem na jejich postavení ve struktuře právnické osoby bylo v rozporu s principy spravedlnosti, aby jimi nabyté vědomosti nebyly právnické osobě přičitatelné (viz zejména rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2016, sp. zn. 22 Cdo 2426/2015, nebo již zmíněný R 9/2019).

38. V rozsudku ze dne 21. 8. 2019, sp. zn. 22 Cdo 2259/2019, Nejvyšší soud doplnil, že se neztotožňuje s náhledem, podle něž by společník ve společnosti s ručením omezeným bez dalšího mohl vykonávat takovou roli, aby se jeho vědomost o určité skutečnosti mohla promítnout do vědomosti právnické osoby.

39. Ze shora uvedených závěrů je zřejmé, že vědomost společníka společnosti s ručením omezeným nelze společnosti přičítat bez dalšího, aniž by zde byly další okolnosti, na jejichž základě by bylo možné uzavřít, že by bylo v rozporu s principy spravedlnosti, aby vědomost nabytá společníkem nebyla přičitatelná společnosti.

40. V posuzované věci odvolací soud, stejně jako soud prvního stupně, dovodil vědomost společnosti (dovolatelky) v postavení prodávajícího o vadách zboží (fólie Vinitex) v době dodání ve smyslu § 428 odst. 3 obch. zák. jen z toho, že o vadách zboží musel vědět výrobce zboží, který byl zároveň jediným

společníkem dovolatelky.

41. Skutečnost, že společník je zároveň výrobcem zboží, je (může být) významnou pro závěr o vědomosti společníka o vadě zboží. Sama o sobě však ničeho nevypovídá o tom, zda společník byl jakkoli činný při prodeji vadného zboží žalovanou, popř. zda alespoň věděl, že k prodeji vadného zboží třetí osobě dojde, z čehož by v závislosti na okolnostech případu mohl vyplývat požadavek, aby o vadě zboží informoval statutární orgán společnosti, popř. jinou osobu, která za společnost ve věci prodeje vadného zboží mohla jednat. Nelze tak uzavřít, že by jen v tom, že společník je výrobcem zboží, bylo možné spatřovat okolnost, pro niž by bylo v rozporu s principy spravedlnosti, aby vědomost společníka o vadě zboží nebyla přičitatelná společnosti.

42. Je-li společník, jenž je, jako v posuzované věci, podnikající právnickou osobou, jediným společníkem společnosti s ručením omezeným, je většinovým společníkem a ovládající osobou podle § 66a odst. 3 písm. a) obch. zák., ledaže se jedná o situaci dle § 66a odst. 3 písm. b) obch. zák. Společnost je osobou ovládanou. V takové situaci se uplatní domněnka, že společník a společnost tvoří koncern, jsou podrobeni jednotnému řízení, společník je osobou řídící a společnost osobou řízenou. Jednotné řízení předpokládá koordinaci mezi řídící a řízenou osobou. Koordinace se může týkat všech nebo jen některých oblastí, jimiž se řídící či řízená osoba zabývá, a může být různé povahy, od vytýčení cíle, k němuž je zaměřena koordinovaná činnost, až po kooperaci v jednotlivých obchodních případech. Byť v souvislosti s koordinovaným postupem lze očekávat přenos informací mezi řídící a řízenou osobou, není s jednotným řízením nutně spojen přenos všech informací, jimiž disponuje řídící či řízená osoba. Zásadně je na místě očekávat přenos těch informací, které jsou významné z hlediska konkrétní povahy jednotného řízení uplatňovaného v koncernu. Nebylo-li zjištěno, že informace o vadě zboží je informací, která by měla být v rámci koncernu sdílena, není skutečnost, že společník je společníkem jediným, okolností, pro niž by bylo v rozporu s principy spravedlnosti, aby vědomost společníka o vadě zboží nebyla přičitatelná společnosti.

43. Je tak na místě závěr, že nelze uzavřít, že prodávající (společnost s ručením omezeným) má vědomost o vadách zboží ve smyslu § 428 odst. 3 obch. zák., jen proto, že vědomost o vadách má výrobce zboží (podnikající právnická osoba), jenž je jediným společníkem prodávajícího.

44. Odvítel-li odvolací soud, stejně jako soud prvního stupně, důvodnost uplatněných nároků od vědomosti dovolatelky o vadách fólie Vinitex, již dovodil toliko z vědomosti jediného společníka dovolatelky v postavení výrobce, je jeho právní posouzení nesprávné.

45. Vzhledem k přípustnosti dovolání Nejvyšší soud podle § 242 odst. 3 věty druhé o. s. ř. zkoumal, zda nebylo řízení postiženo vadami uvedenými v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř., resp. jinými vadami řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

46. Dovolatelka namítala, že ve vztahu k vědomosti dovolatelky o vadách fólie Vinitex je dán extrémní nesoulad mezi zjištěným skutkovým stavem a vyvozenými právními závěry, když na skutkové okolnosti nelze usuzovat z domněnek a dohadů, že nevyslechnutím konzultanta soud prvního stupně opomenul provést pro řízení relevantní důkaz, svůj postup ani neodůvodnil a odvolací soud se tímto pochybením nezabýval, že nebylo prokázáno, že by hydroizolační vlastnosti fólie Vinitex byly snižované, neboť nebyl proveden normovaný test voděodolnosti a ač v řízení dovolatelka předložila relevantní důkazy k prokázání výskytu a intenzity mimořádně silného krupobití v květnu 2018, soud prvního stupně ani soud odvolací k těmto nepřihlédly, aniž by takový postup odůvodnily.

47. O tzv. opomenutý důkaz jde jen tehdy, jestliže soud o navržených důkazech nerozhodne, případně nevyloží, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl. Současně však platí, že nikoliv každé opomenutí důkazu nutně automaticky vede k porušení práva na spravedlivý proces, neboť v praxi se lze setkat s takovými důkazními návrhy účastníků řízení, které nemají k projednáváné věci žádnou

relevanci, nemohou vést k objasnění skutečností a otázek, podstatných pro dané řízení, respektive mohou být dokonce i výrazem zdržovací taktiky (srov. například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 5. 2024, sp. zn. 23 Cdo 2733/2023, ze dne 19. 12. 2019, sp. zn. 29 Cdo 3900/2019, nebo ze dne 26. 11. 2020, sp. zn. 29 Cdo 789/2020, či nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 3. 2017, sp. zn. II. ÚS 1738/16).

48. V posuzované věci soud prvního stupně ve vztahu k testu voděodolnosti jednak zohlednil výpověď znalce Ing. Marka Novotného, Ph.D., a prof. Miloslava Novotného, CSc., revizního znalce VÚT, podle nichž by při zkoušce voděpropustnosti muselo dojít k protečení fólie, jednak uzavřel, že prokázání protečení není pro závěr o vadě fólie nezbytné. Tvrzení dovolatelky o krupobití v květnu 2018 vzal v úvahu, prováděl k němu dokazování a měl je za prokázané, avšak s ohledem na odborné závěry znaleckých posudků Ing. Antonína Paryse a Ing. Marka Novotného, Ph.D. a revizního znaleckého posudku VÚT nepovažoval krupobití za příčinu poškození fólie Vinitex. Odvolací soud závěry soudu prvního stupně aproboval. Výslech konzultanta soud prvního stupně sice neprovedl, aniž by svůj postup odůvodnil, toto pochybení však napravil odvolací soud, který se touto námitkou dovolatelky zabýval a neprovedení výslechu konzultanta odůvodnil povahou činnosti, k níž byla účast konzultanta revizním znalcem VŠTE vyžádána, a tím, že výslech konzultanta by nemohl vést k odstranění rozpornosti závěrů revizního znaleckého posudku VŠTE, jež nebyly odstraněny výsledkem revizního znalce, který nese za správnost závěrů odpovědnost. Odůvodnění odvolacího soudu je dostatečným a přiléhavým v situaci, kdy účast konzultanta byla vyžádána k přezkoumání vlastností fólie Vinitex, neboť VŠTE nedisponovala patřičným vybavením a zařízením, nicméně k přezkoumání vlastností nedošlo a z revizního znaleckého posudku, ani po výslechu revizního znalce, není seznatelné, že by své závěry revidoval, bylo-li by zjištěno, že konzultantovi byly poskytnuty nesprávné podklady. O opomenuté důkazy se tak nejedná.

49. Namítá-li dovolatelka, že je dán extrémní nesoulad mezi zjištěným skutkovým stavem a vyvozenými právními závěry, když na skutkové okolnosti nelze usuzovat z domněnek a dohadů, nelze jí přisvědčit. Soud prvního stupně, jehož závěry odvolací soud převzal, sice nevysvětlil, jak by mohly být vady fólie Vinitex vytýkané žalobkyní projevující se degradací a praskáním svrchní vrstvy střešního pláště veřejnosti známé už od roku 2010, když první reklamace se objevily až v roce 2014, a jak by se mohly projevit již při pokládce, nicméně závěr, že žalobkyní vytýkané vady musely být výrobcí známy, opřel též o zjištění čerpaná z výpovědi znalce Ing. Marka Novotného, Ph.D., že výrobce fólie má velmi dobrou laboratoř ve Štrasburku, každý výrobce provádí zkoušky životnosti a musí vědět (roz. zjistí, postupuje-li pro výrobce způsobem obvyklým), že fólie má kratší životnost než obvyklou. Normativní vědomost výrobce o vadách fólie pak přičetl (byť nesprávně) žalované s ohledem na postavení výrobce coby jejího jediného společníka. Závěr o vědomosti žalované o vadách fólie tedy založil na konkrétních skutkových zjištěních a jejich právním posouzení.

50. S ohledem na shora uvedené Nejvyšší soud napadený rozsudek odvolacího soudu podle § 243e odst. 1 o. s. ř. zrušil. Protože se důvody pro zrušení rozsudku odvolacího soudu vztahují i na rozsudek soudu prvního stupně, zrušil Nejvyšší soud podle § 243e odst. 2 o. s. ř. také rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

51. Se zřetelem k tomu, že bylo o dovolání v přiměřené lhůtě rozhodnuto, dovolací soud již samostatně nerozhodoval o návrhu na odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí, který je návrhem akcesorickým ve vztahu k dovolání a rozhodnutím o dovolání se stal bezpředmětným (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 23. 8. 2017, sp. zn. III. ÚS 3425/16).

Další články:

- [Exekuce](#)
- [Zkušební doba](#)
- [Vypořádací podíl](#)
- [Popření pohledávky](#)
- [Pozemní komunikace \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Příklep \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vlastnictví \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výklad projevu vůle \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost za vady](#)
- [Odpovědnost za vady](#)